

AGH

**AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA
IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE**

Optymalizacja GEMM

15 kwietnia 2024

Jakub Szaredko

1 Architektura procesora

Zadanie dostosowywałem pod urządzenie z wbudowanym procesorem Apple M1 Pro. Specyfikacja techniczna tego procesora nie jest publicznie dostępna, bazowałem na [Wikipedii](#), gdzie zostały zapisane podstawowe parametry jednostki. Niestety, nie mogłem się doszukać liczby operacji zmiennoprzecinkowych na sekundę, jedyne informacje jakie znalazłem dotyczyły zintegrowanej karty graficznej.

Producent	Apple
Model	M1 Pro
Mikroarchitektura	Firestorm i Icestorm
Architektura instrukcji	ARMv8.5-A
Technologia	5nm
Liczba rdzeni	8
Taktowanie maksymalne	3.22 GHz
Cache L1	320 / 192 KB
Pamięć RAM	16 GB

2 Dostosowanie kompilacji

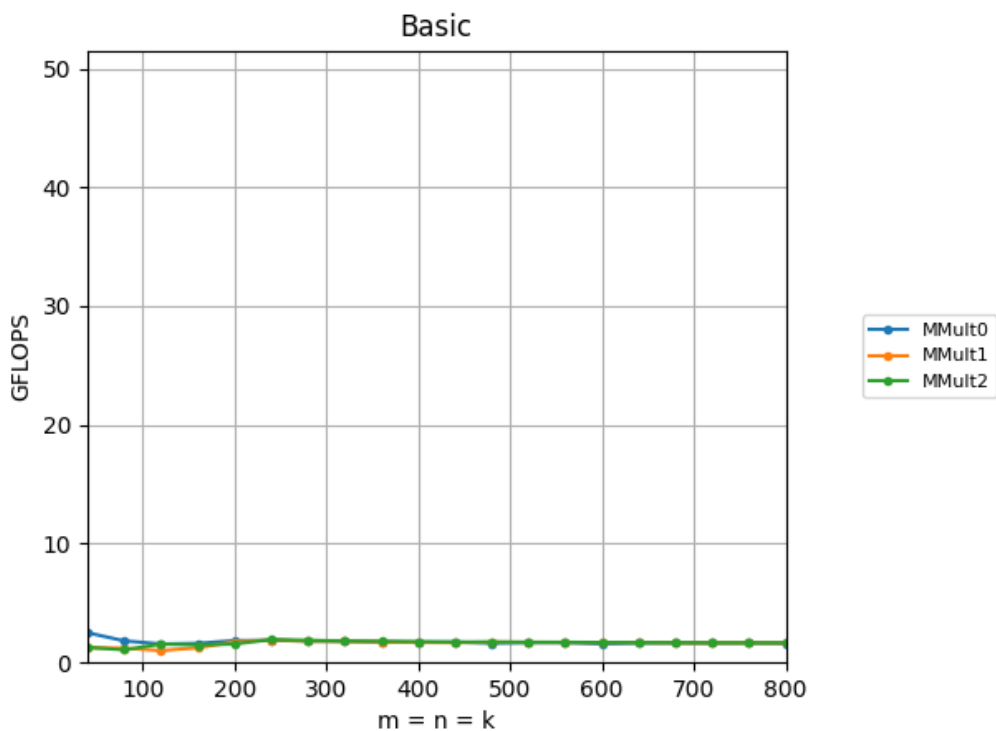
1. Dodanie parametru `-march armv8.5-a`.
2. Wykorzystanie forsownie kompilatora GCC za pomocą komendy `gcc-13`, **macOS linkuje Clang ze standardową komendą gcc**.

3 Zastosowane optymalizacje

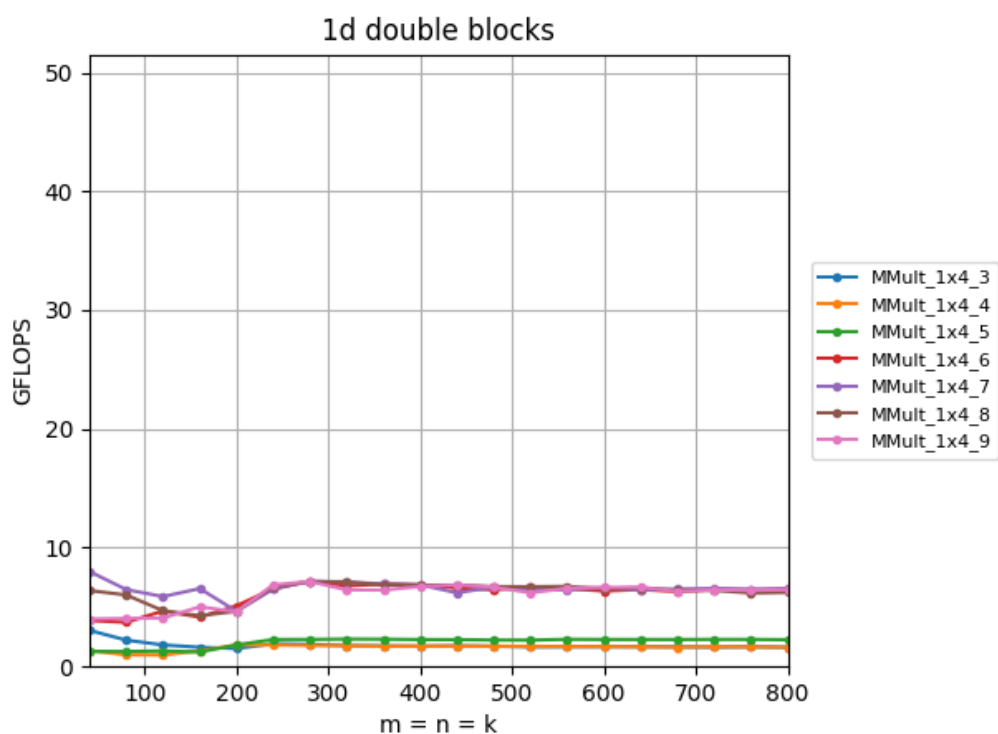
1. `MMult1`: Dodanie funkcji pomocniczej `AddDot`, która mnoży wiersz z kolumną.
2. `MMult2`: Mnożenie wierszy i kolumn w blokach o rozmiarze 4.
3. `MMult_Nx4_3`: Dodanie funkcji `AddDotNx4`, która mnoży wiersze i kolumny w blokach o rozmiarze 4.
 - $N = 1$, poruszanie się tylko po kolumnach.
 - $N = 4$, poruszanie się w obu wymiarach.
4. `MMult_Nx4_4`: Rozwinięcie funkcji `AddDot`.
5. `MMult_Nx4_5`: Połączenie wszystkich rozwinięć funkcji w jedną pętlę.
6. `MMult_Nx4_6`: Zdefiniowanie dodatkowych zmiennych, które zapisują wyniki mnożenia oraz zawartość komórki z A w rejestrach.
7. `MMult_Nx4_7`: Wskaźniki na komórki B i ich inkrementacja w iteracjach pętli.
8. `MMult_Nx4_8`: Poruszanie się w blokach o rozmiarze 4 w `AddDotNx4`.
 - $N = 1$, poruszanie się po kolumnach (krok pętli = 4).
 - $N = 4$, poruszanie się po wierszach (krok pętli = 1).
9. `MMult_Nx4_9`: Zamiana inkrementacji wskaźników na relatywne adresowanie (przejście do innej komórki pamięci za pomocą dodania odpowiedniego indeksu sąsiedztwa).

10. `MMult_Nx4_10`: Rejestry i instrukcje wektorowe.
11. `MMult_Nx4_11`: Podział na dodatkowe bloki o rozmiarach 128 i 256, dodanie funkcji `InnerKernel`, która dokonuje bezpośrednio mnożenia.
12. `MMult_Nx4_12`: Dodanie funkcji `PackMatrixA`, która pakuje po 4 komórki w kolumnie A do tablicy.
13. `MMult_Nx4_13`: Uproszczenie zapisu A .
14. `MMult_Nx4_14`: Dodanie funkcji `PackMatrixB`, która pakuje po 4 komórki w wierszu B do tablicy, zamiana inkrementacji wskaźników w `PackMatrixA` na relatywne adresowanie (przejście do innej komórki pamięci za pomocą dodania odpowiedniego indeksu sąsiedztwa).
15. `MMult_Nx4_15`: Użycie statycznej tablicy `packedB`, wywoływanie `PackMatrixB` tylko, gdy wiersz $i = 0$.

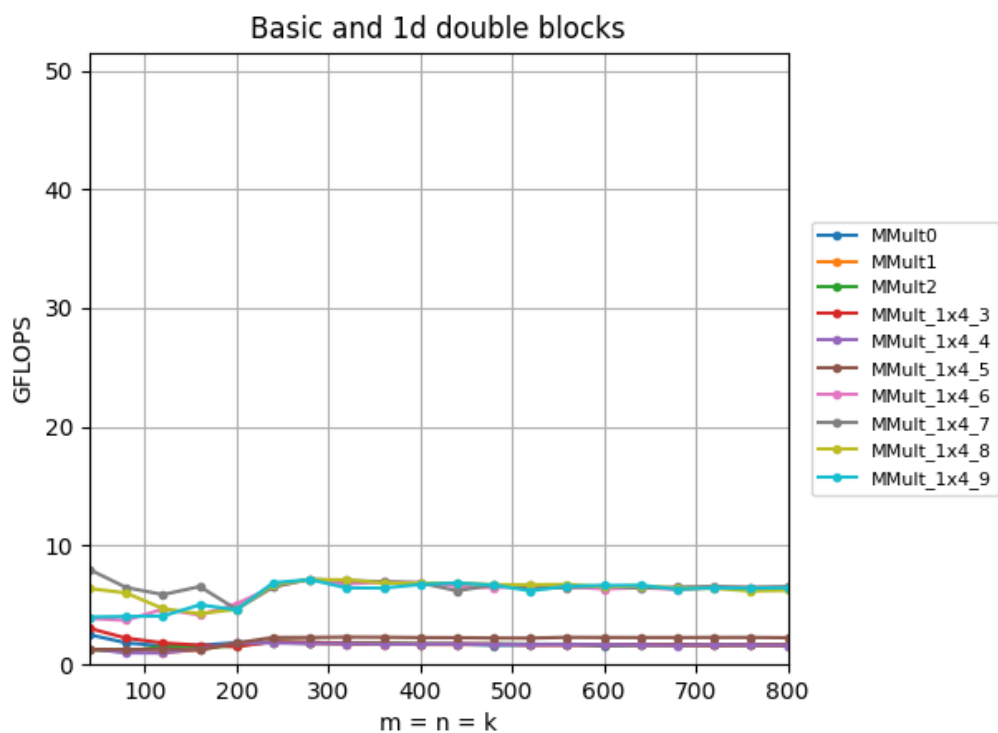
4 Wyniki

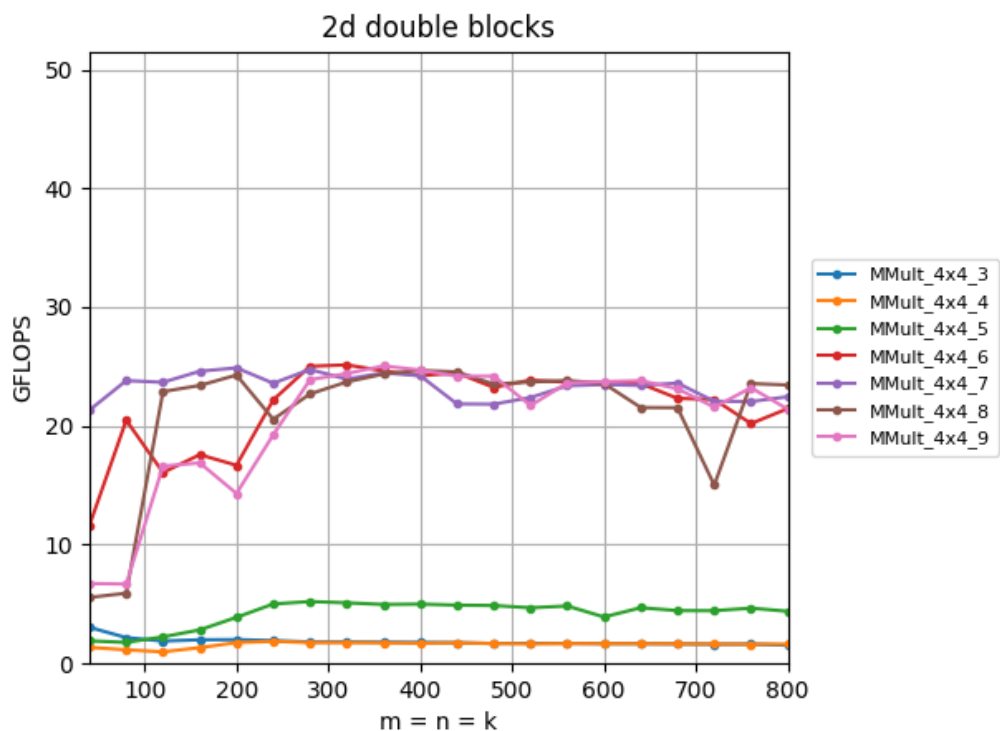
Wykres 1: Początkowa wersja, optymalizacja 1 i 2

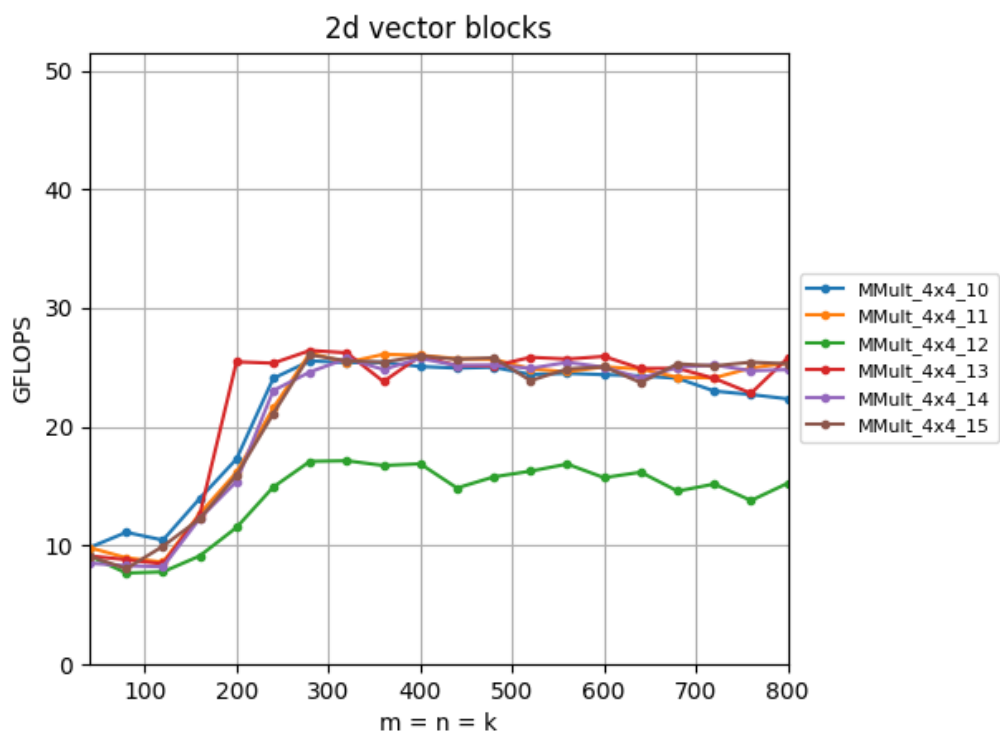
Wykres 2: Optymalizacje blokowe 3-9 (jeden wymiar)

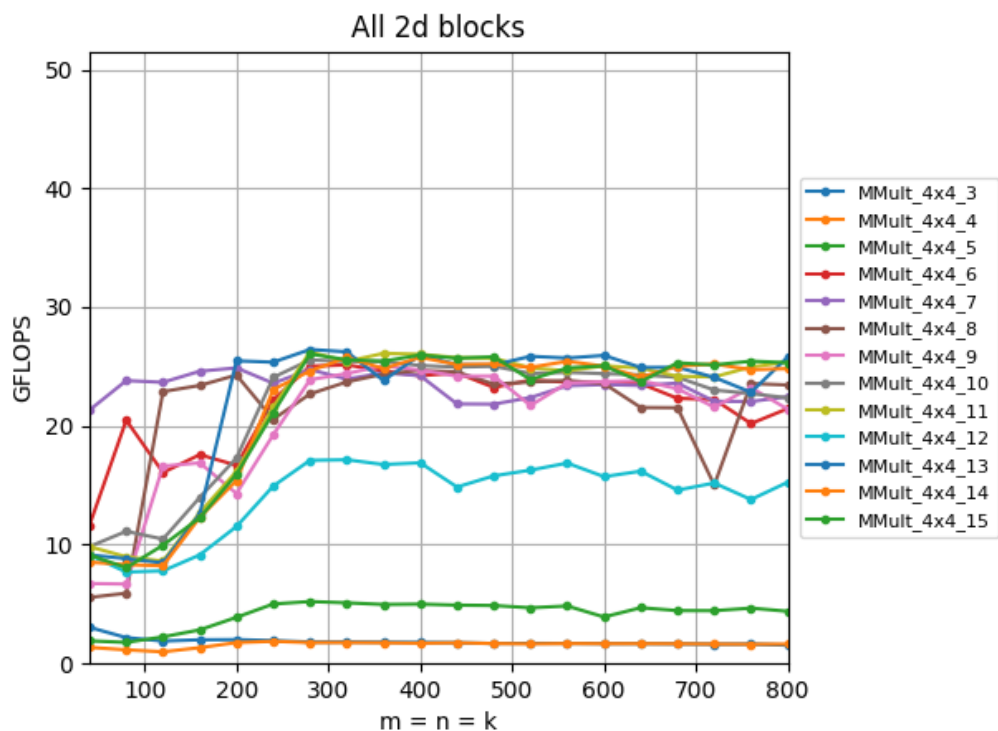
Wykres 3: Początkowa wersja, optymalizacje 1-9 (jeden wymiar)

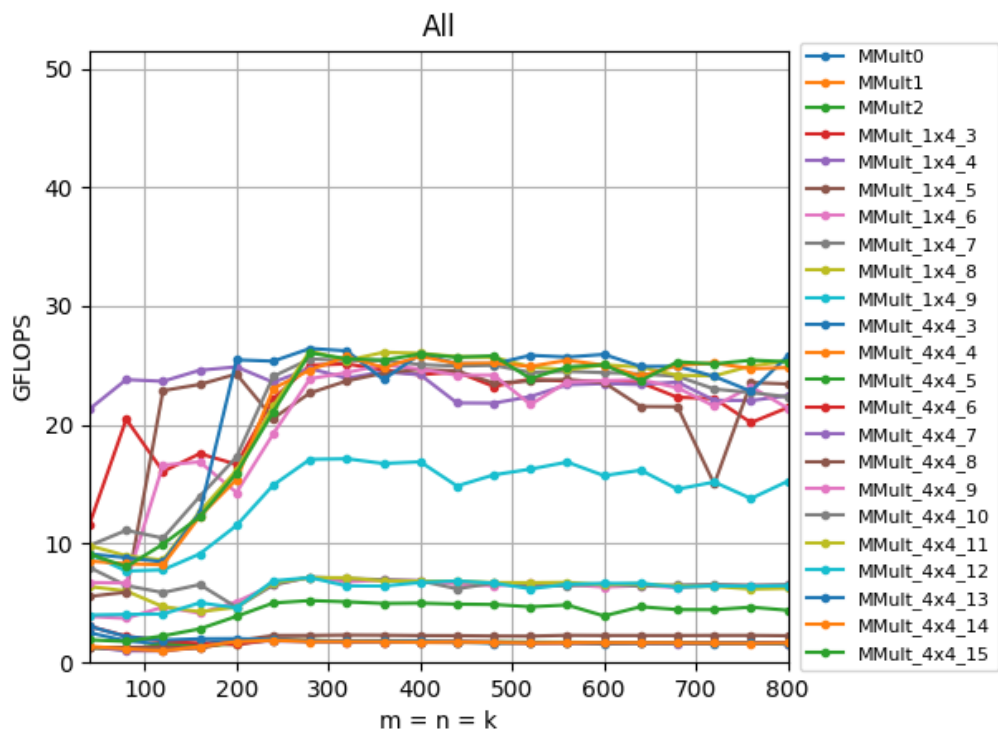
Wykres 4: Optymalizacje blokowe 3-9 (dwa wymiary)

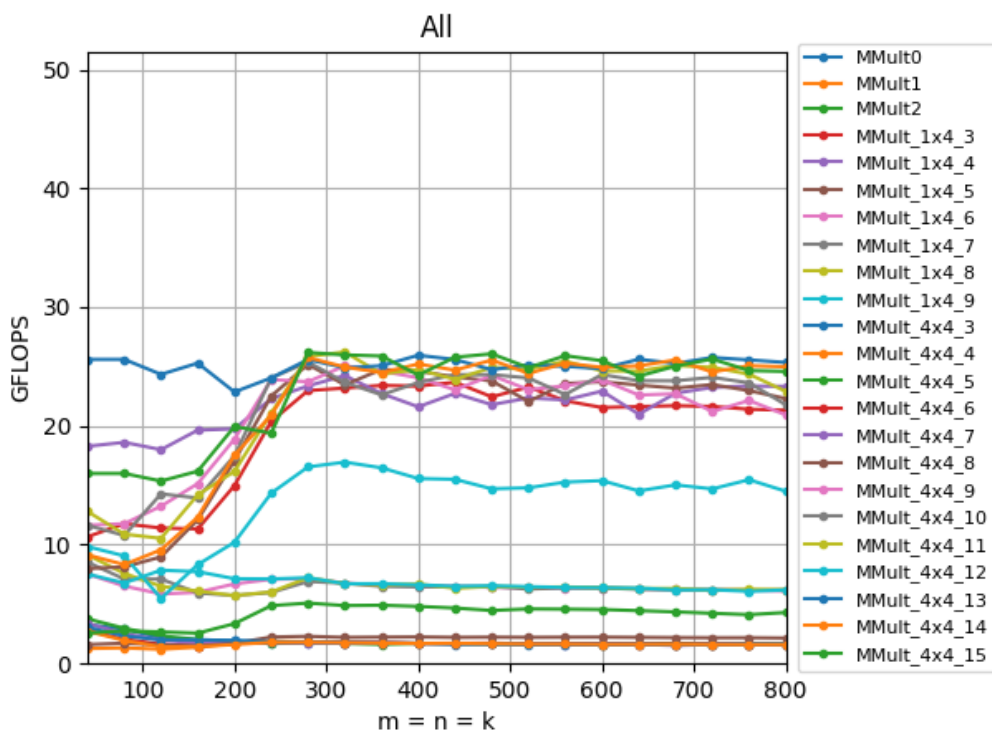
Wykres 5: Optymalizacje wektorowe 10-15

Wykres 6: Wszystkie optymalizacje blokowe (dwa wymiary)

Wykres 7: Początkowa wersja i wszystkie dokonane optymalizacje (GCC)

Wykres 8: Początkowa wersja i wszystkie dokonane optymalizacje (Clang)

5 Podsumowanie

1. Najefektywniejszym rozwiązaniem wydaje się być program `MMult_4x4_13`, jest on tylko **nieznacznie lepszy** od niektórych pozostałych rozwiązań - osiągnął on wynik maksymalny 26.4 GFLOPS.
2. Najgorszymi rozwiązaniami okazały się pierwsze wersje programów, osiągały one wyniki rzędu 1.6 GFLOPS.
3. Operacje wektorowe zupełnie nie poprawiły wydajności. Wygląda na to, że część pozostałych rozwiązań skorzystała z mechanizmu [autowektoryzacji](#) lub operacje wektorowe zostały zignorowane, natomiast uważam to za mniej prawdopodobną sytuację.
4. Największy wzrost można odnotować między programem `MMult_4x4_5` a `MMult_4x4_6` - wprowadzenie zmiennych rejestrowych.